

בעזרת השם יתברך

ספר
אֲשֶׁר הָיָה אֶל יוֹאֵל

דברות קודש וואס מיר האבן
געהאט די זכיה צו הערן פונעם
ראש ישיבה שליט"א בעת סעודה
שלישית פרשת בשלח ה'תשפ"א

ארויסגעגעבן דורך
"קרן הדפסה היכל הקודש"

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטרסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי
Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיוזק פאר די

אידישע שטוב

212-444-9169

קול

ברסלב

212-444-9191

חיוזק יומי

צו באקומען די חיוזק יומי

טעלעפאון מעסידזשינג

347-630-2876

אימעיל

chizikyomi@gmail.com

שַׁבַּת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֶׁת בְּשִׁלַּח, י"ז שֶׁבֶט שְׁנַת תשפ"א לַפְּרֻט קָטָן,
 יוֹמָא דְהִילּוּלָא קַדִּישָׁא פּוֹן כ"ק מְרֵן מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יָגֵן
 עֲלֵינוּ, בֵּי סְעוּדָה שְׁלִישִׁית הָאֵט דְּעַר רֵאשׁ יִשְׁיבָה שְׁלִיט"א
 פֶּאֶרְגַּעְלֶעֶרְנֵט שִׁיחֹת הַר"ן סִימָן קסה.

בְּכָל פַּעַם שֶׁהִיָּה מְסַפֵּר מַעֲצָם הַפְּלִגַּת מַעֲלָתוֹ וּמְדַרְגָתוֹ הַגְּבוּהָ מְאֹד מְאֹד
 הָיָה אוֹמֵר בְּכָל פַּעַם אֲבָל מְאֹד יִגְעַתִּי עַל זֶה וְעַקֵּר סְפוּרוֹ בְּפִנְיָנוּ דְּבָרִים כְּאֵלוֹ
 הָיָה בְּשִׁבְלִי קְנֵאת סוּפְרִים כְּדִי שְׁנֹהֶיָה מְקַנְאִים עֲצָמָנוּ בְּמַעֲלָתוֹ הַגְּדוּלָּה כְּדִי
 שְׁגָם אֲנַחְנוּ נַעֲשֶׂה כְּמוֹתוֹ וְנִלְךָ בְּדַרְכָּיו לְהַתְיַגֵּעַ וּלְטַרַח וְכוּ וְלַעֲבֹד ה' כְּמוֹתוֹ
 וּפַעַם אַחַת סִפֵּר עִם אֶחָד מֵעֲנִינִים אֵלָיו וְהַתְּפָאֵר לְפָנָיו מַעֲצָם גְּדֵלַת מַעֲלָתוֹ
 וְהַשְׁגָּתוֹ הַגְּבוּהָ הַעֲצוּמָה וְכוּ, כְּמוֹ שְׁמַתְפָּאֵר וּמַתְגַּרָּה עִם חֲבֵרוֹ בְּגְדוּלוֹת כְּדִי
 שְׁיִתְקַנָּא בּוֹ חֲבֵרוֹ וְזֶה הָאִישׁ אָמַר לוֹ: מִי יוּכַל לְבוֹא לְזֶה לְזַכּוֹת לְמְדַרְגָתְכֶם כִּי
 יֵשׁ לָכֶם נִשְׁמָה גְבוּהָ מְאֹד בְּיָדָי ? ! וְהַקְּפִיד רַבְּנֵנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ, מְאֹד עַל זֶה
 וְאָמַר זֶהוּ הַחֲסָרוֹן שֶׁלָּכֶם, שְׁנֹדְמָה לָכֶם שְׁעַקֵּר גְּדֵלַת וְהַשְׁגָּת הַצְּדִיקִים הַגְּבוּהִים
 הוּא רַק מִצַּד הַנְּשִׁמָּה הַגְּבוּהָ שֶׁיֵּשׁ לָהֶם כִּי בְּאַמַּת לֹא כֵן הַדְּבָר רַק כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד יְכוּל לְזַכּוֹת לְבוֹא לְמְדַרְגָתִי לְהִיּוֹת כְּמוֹנִי מִמֶּשׁ כִּי הַעֲקָר תְּלוּי רַק בִּיגִיעוֹת
 וְעִבּוּדוֹת בְּאַמַּת וְכֵן שְׁמַעְתִּי גַם בֵּן כְּדְבָרִים הָאֵלֶּה מִפִּי הַקְּדוֹשׁ כְּמָה פְּעָמִים
 שֶׁהַעֲקָר תְּלוּי רַק בִּיגִיעוֹת וְעִבּוּדוֹת וְכוּ.

[אִין אִידיש: דְּעַר הַיִּלְיָגֶר רַבִּי פֶּלְעַגֵּט אַסאַךְ שְׁמוּעֵסֶן מִיט אוֹנְזֶערַע
 לֵייט פּוֹן זַיינַע מְדַרְיָגוֹת אוֹן הַשְׁגוֹת, עַר פֶּלְעַגֵּט זַיי דְּעַרְצֵיילֵן צוֹ וְוַאס עַר
 הָאֵט אַלץ זֹכָה גְּעוֹוען, וְוִייל דְּעַר רַבִּי הָאֵט גְּעוֹוַאלֵט מִיר זַאלן אִים וְועלן
 נַאכְמַאכֵן, דוּרְכְּדַעַם וְוַאס מְעַן וְועט הַעֲרֵן צוֹ וְוַאס אַ מְעַנְטֵשׁ קַען זֹכָה זַיִן,
 וְועלן אַלַע פֶּרוּבִירֵן אִים נַאכְצוּמַאכֵן. אַיינְמַאל וְוען דְּעַר רַבִּי הָאֵט דְּעַרְצֵיילֵט
 זַיינַע מְדַרְיָגוֹת וְכוּ, אִיז גְּעוֹוען אַ מְעַנְטֵשׁ וְוַאס הָאֵט גְּעוֹאַגֵט פֶּאַרֵן רַבִּי'ן:
 "אִיר זְעַנֵט צוּגְעֻקוּמְעַן צוֹ גְּרוֹיֶסע מְדַרְיָגוֹת אוֹן הַשְׁגוֹת וְוִייל אִיר זְעַנֵט גְּעוּבִירֵן
 מִיט גַאָר אַ הוּיְכַע נִשְׁמָה, דָּאס אִיז דִי סִיבָה פֶּאַרְוַאס אִיר הָאֵט זֹכָה גְּעוֹוען צוֹ
 דִי גְּרוֹיֶסע מְדַרְיָגוֹת", הָאֵט דְּעַר רַבִּי זַייַער מְקַפִּיד גְּעוֹוען דְּעַרוּיף אוֹן גְּעוֹאַגֵט:
 "דָּאס אִיז עֲנְקֶער חֲסָרוֹן, דָּאס אִיז עֲנְקֶער תִּירוּץ, אַז אִיר מִיינֵט אַז אִיךְ בֵּין
 צוּגְעֻקוּמְעַן צוֹ מִיינַע מְדַרְיָגוֹת צוּלִיב מִיין הוּיְכַע נִשְׁמָה דְּעַרְפֶּאַר טוּט אִיר מִיר

נישט נאף, אָפּער דאָס איז נישט ריכטיג, איף בין צוגעקומען צו וואס איף בין צוגעקומען נישט צוליב מיין נשמה וכו', נאר ווייל איף האב זייער אסאך געהארעוועט, און יעדער מענטש וואס וועט דאס נאכטון וועט אויף זוכה זיין צו דעם".

האט דער ראש ישיבה שליט"א אָנגעהויבן: דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוה"ר, סימן שנה): "מיט יעדע שמועס וואס איף שמועס מיט ענק קען מען זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד, נישט סתם אן ערליכער איד נאר אן ערליכע איד אזוי ווי איף מיין אן ערליכער איד", און דער הייליגער רבי נתן זאגט אויף דעם (שם): דאס גייט ארויף אויף די ספרים פון רבי'ן, ווער עס לערנט די ספרים פון רבי'ן און פרויבירט צו פאלגן ווערט אן ערליכער איד און א גרויסער צדיק. מיר שטייען היינט שבת קודש אינעם יומא דהילולא פון כ"ק מרן מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, דארפן מיר נעמען מוהרא"ש פאר א ביישפיל, זיך אפּלערנען פון אים דאס אז מען פאלגט דעם רבי'ן בתמימות ופשיטות איז מען זוכה צו די גרעסטע מדריגות. מוהרא"ש האט נישט געלעבט פאר הונדערטער יארן צוריק, מוהרא"ש האט געלעבט אין אונזערע צייטן, מוהרא"ש האט אָנגענומען דעם רבי'נס עצות בתמימות ופשיטות האט ער זוכה געווען אָנצוקומען צו די העכסטע מדריגות צו וואס א איד קען צוקומען בזה העולם.

און דער ראש ישיבה שליט"א האט דערציילט: ווען מוהרא"ש איז געווען א בחור האט ער געלערנט אין די צעהלימ'ע ישיבה אין וויליאמסבורג. מוהרא"ש איז געווען א בחור ווי אלע בחורים, ער האט נישט געהאלטן ביים לערנען וכו'. וויבאלד זיין טאטע האט געוואוינט אין די בראנקס פלעגט ער יעדן טאג פארן מיט די באן פון די בראנקס קיין וויליאמסבורג, א וועג וואס האט דאן גענומען צוויי שעה, און דערנאך יעדע נאכט איז ער צוריק געפארן פון ישיבה אהיים נאך צוויי שעה. מוהרא"ש פלעגט זיך דאן פירן אז איידער ער איז ארויס פון הויז צו פארן אין ישיבה, האט ער מיטגענומען עפעס א ספר פון זיין טאטע'נס גרויסער אוצר הספרים, און אין דעם האט ער געקוקט אויף די לאנגע וועגן אהין און צוריק. צומאל איז עס געווען א מוסר ספר, און

אסאף מאל א מעשה ביכל פון א צדיק.

די מעשיות פון צדיקים וואס ער האט געליינט אויפן וועג האט אים גאר שטארק מערר געווען צו עבודת ה', זעענדיג ווי שטארק די צדיקים האבן מצליח געווען, אבער ער האט נישט געוואוסט דעם וועג ווי אזוי די צדיקים זענען אנגעקומען צו וואס זיי זענען אנגעקומען, ווי אזוי זיי זענען געווארן אזעלכע גרויסע צדיקים. נאך אלס קינד האט מוהרא"ש געהאט צוויי שטארקע קשיות וואס ער האט נישט געקענט פארשטיין. איינס, פארוואס דער אייבערשטער האט אויסגעוועלט פונקט די צדיקים אז זיי זאלן ווערן צדיקים, מיט וואס זענען זיי בעסער געווען פון אנדערע מענטשן, אז פונקט זיי האט דער אייבערשטער געמאכט פאר צדיקים. צווייטנס, איז אים שווער געווען דאס וואס ער האט אסאף געליינט אז צדיקים האבן געמאכט 'עליית נשמה', אז זיי האבן זיך געדרייט אין הימל. און דאס איז אים זייער שווער געווען ווי אזוי קען א מענטש מיט א גוף פון פלייש און בלוט, ארויפגיין אין הימל. די קשיות האבן אים זייער שטארק געשטערט, ווייל ער האט אויף געוואלט דאס נאכמאכן און זיין א צדיק אזוי ווי די אנדערע צדיקים, אבער ער האט נישט געוואוסט דעם וועג ווי אזוי מען קומט אן אהין.

איינמאל ווען מוהרא"ש איז אלט געווען פופצן און א האלב יאר. ער האט זיך געיאגט צו כאפן דעם באן און ער האט שנעל געגעבן א כאפ א קליין ספר מיטצונעמען אויפן וועג, ער האט דאס אריינגעלייגט אין טאש, און געלאפן כאפן דעם באן. אויפן וועג האט ער אנגעהויבן אריינקוקן דערין, און דאס איז געווען דער ספר 'משיבת נפש'. [דער ספר האט געמאכט ר' אלטער טעפליקער ז"ל, אינעם ספר איז צוזאמגענומען אלע שטיקלעך פון 'ליקוטי מוהר"ן' און 'ליקוטי הלכות', וועלכע רעדן פון התחזקות, אז יעדער איד האט א האפענונג, און יעדער איינער קען מצליח זיין אויף דער וועלט, עס איז נישטא אזא זאך ווי אויפגעבן]. מוהרא"ש האט געליינט דעם ספר, און דאס האט זייער שטארק געצויגן זיין הארץ, ער האט געטרינקען מיט דארשט די ווערטער פונעם ספר, ער האט געשפירט ווי דער ספר רעדט צו זיין הארץ. ער האט שוין נישט אפגעלאזט דעם ספר, ער האט געלעבט א בלעטל נאך א

בְּלַעַטְל בְּיַד עַר הָאֵת גְּעַעְנִידִיגְט דְּעַם גְּאַנְצֵן סִפֵּר פּוֹן דְּעַקְל צוּ דְּעַקְל.

נֶאָכֵן דוּרְף לְעֵרְנֵעֵן דְּעַם סִפֵּר 'מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ', אִיז פֶּאַרְעֲנִטְפֶּעֲרַט גְּעוּאַרְן פֶּאַר מוֹהֲרָא"ש זַיַּנְע צוּוִי קְשִׁיּוֹת וּוַאֵס הָאֵת אִים שְׁטַענְדִיג גְּעֶשְׁטֶעֲרַט ווען עַר פֶּלְעָגֶט לִיַּנְעֵן מַעֲשִׂיּוֹת פּוֹן צְדִיקִים. דִּי עֶרְשְׁטֶע קְשָׂא, פֶּאַרְוַאֵס דְּעַר אִיַּבְּעֶרְשְׁטֶעֲר הָאֵת אױסְגַּעְקְלִיבֵן דױקָא דִּי מַעֲנִטְשֵׁן אַז זַיַּי זְאַלֵן זַיַּי דִּי צְדִיקִים, מִיט וּוַאֵס זְעַנְעֵן זַיַּי גְּעוּעֵן גֶּרַעֶסֶעֲר אױן חֲשׁוּב'עֲר אַז נֶאָר זַיַּי זְעַנְעֵן גְּעוּאַרְן צְדִיקִים, דָּאֵס אִיז אִים פֶּאַרְעֲנִטְפֶּעֲרַט גְּעוּאַרְן ווען עַר הָאֵת גְּעֶזַעֵן דְּעַם שְׁטִיקְל "לִיקוּטֵי הַלְכוֹת" (הַלְכוֹת בְּרַכַּת הַשַּׁחַר הַלְכָה ג, אֹת ו) וּוַאֵס ווערְט גְּעֶבְרַענְגֶט אִין דְּעַם סִפֵּר 'מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ'. רַבִּי נִתָּן שְׁרִיבֶט דָּאַרְט אַז מַעֲנִטְשֵׁן הָאַבֵּן אַ טַעוֹת ווען זַיַּי הֵעֵרְן מַעֲשִׂיּוֹת פּוֹן צְדִיקִים, מַעַן הֵעֵרְט דִּי גְרוֹיֶסקִיט פּוֹן צְדִיקִים, אױן מַעַן גְּעֶבֶט אַ קֶרַעֶכֶץ: "אױ, זַיַּי זְעַנְעֵן דָּאַף גְּעוּעֵן קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים, זַיַּי זְעַנְעֵן גְּעוּעֵן אִיַּנְגְּאַנְצֵן דְּבוּק צוּם אִיַּבְּעֶרְשְׁטֵן, אִיף בֵּינ דָּאַף אָבְעֶר אַזױ ווִיט פּוֹן דְּעַם". זְאַגֶט רַבִּי נִתָּן אַז דָּאֵס אִיז נִישְׁט אַמֶּת, ווִייל יַעֲדַעֲר אִיד אָן אױסנָאָם קַעַן אױף ווערְן אַ צְדִיק, דִּי צְדִיקִים זְעַנְעֵן גְּעוּאַרְן צְדִיקִים נֶאָר ווִייל זַיַּי הָאַבֵּן זִיף גְּעֶפֶלְאַגֶט אױן גְּעַהאַרְעוועט אױן אַסאַף גְּעֶרַעֲדֶט צוּם אִיַּבְּעֶרְשְׁטֵן, אױן אַפִּילוּ ווען עָס אִיז זַיַּי גְּעַגְאַנְגֵעֵן שְׁווער, אַפִּילוּ ווען זַיַּי הָאַבֵּן גְּעַהאַט גְרוֹיֶסֶע דוּרְכְּפֶעֲלַעֲר אִין לְעֶבֶן, הָאַבֵּן זַיַּי אָבְעֶר נִישְׁט אױפְּגַעַגְעֶבֶן, זַיַּי הָאַבֵּן שְׁטַענְדִיג אַנְגַּעְהױבֵן פּוֹן פֶּרִישׁ, זַיַּי הָאַבֵּן זִיף שְׁטַענְדִיג גְּעֶשְׁטאַרְקֶט, זִיף אױפְּגַעְהױבֵן אױן גְּעַגְאַנְגֵעֵן ווִיטֶעֲר, אױן דְּעַרִיבְעֶר הָאַבֵּן זַיַּי זױכָה גְּעוּעֵן צוּ זַיַּיִרַעֲר גְרוֹיֶסֶע אױן הױכֶע מְדַרִיגוֹת. אױן סִי וועלְכֶעֲר מַעֲנִטְשֵׁן וּוַאֵס וועט טוֹן אַזױ ווי זַיַּי, וועט יַעֲנַעֲר אױף זױכָה זַיַּי צוּ זַיַּי אַ צְדִיק. דְּעַר אִיַּבְּעֶרְשְׁטֶעֲר הָאֵת נִישְׁט דױקָא אױסְגַּעְקְלִיבֵן גְּעוּוִיֶסֶע מַעֲנִטְשֵׁן אַז נֶאָר זַיַּי קַעַנְעֵן ווערְן צְדִיקִים.

אױן דִּי צוּוִיטֶע קְשָׂא וּוַאֵס אִיז שְׁווער גְּעוּעֵן פֶּאַר מוֹהֲרָא"ש, ווי אַזױ דִּי צְדִיקִים קַעַנְעֵן אַרױפְּגַיַּי אִין הִימֶל, אִיז אִים אױף פֶּאַרְעֲנִטְפֶּעֲרַט גְּעוּאַרְן, אַז דוּרְף דְּעַם וּוַאֵס דִּי צְדִיקִים רַעֲדֵן צוּם אִיַּבְּעֶרְשְׁטֵן, דוּרְף דְּעַם בְּרַענְגֵעֵן זַיַּי אַרָאפ דְּעַם הִימֶל דָּא אױטֶן אױף דִּי וועלְט. דוּרְכֵן רַעֲדֵן צוּם אִיַּבְּעֶרְשְׁטֵן, ווערְן זַיַּי בַּהֲאֶפֶטֶן צוּם אִיַּבְּעֶרְשְׁטֵן, אױן דִּי הִימֶל קוּמֶט אַרָאפ צוּ זַיַּי.

דער ספר האט אים געברענגט צו נאך א ספר פון רבי'ן, ביז ער האט זיך צוגעקלעבט צום רבי'נס ספרים און וואס ער האט געזען א זאך, א עצה, א הנהגה פון רבי'ן האט ער דאס מקיים געווען בתמימות ופשיטות, ער האט יעדן טאג גערעדט צום אייבערשטן, זיך גענומען לערנען פלייסג אויפ'ן רבי'נס 'סדר דרך הלימוד' ביז ער האט זוכה געווען צו וואס ער האט זוכה געווען.

אז מיר וועלן זיך אויך אזוי פירן, מיר וועלן אונעמען דעם רבי'ן בתמימות ופשיטות, פאלגן די אלע עצות פון רבי'ן וועלן מיר אויך אנקומען צו די העכסטע מדריגות. די ערשטע עצה פון רבי'ן איז התבודדות (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כה); אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויך זיין שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן און אים אלעס דערציילן, ער זאל גארנישט פארהוילן פונעם אייבערשטן. די צווייטע עצה איז לערנען די הייליגע תורה אויפ'ן 'סדר דרך הלימוד' (זיין שיחות הר"ן סימן עו); דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א גרינגע זיסע וועג צו לערנען די הייליגע תורה דאס איז א וועג פאר יעדן איינעם, מען זאל אנהייבן לערנען די הייליגע תורה אפילו מען פארשטייט נישט. די דריטע עצה איז שמחה; זיך פרייען מיט יעדע קלייניקייט וואס מען טוט, מיר שטייען יעצט ביי שלש סעודות, דער שבת גייט שוין באלד אנוועק, לאמיר זיך פרייען 'ברוך השם איך האב זוכה געווען צו היטן שבת', לאמיר זיך פרייען מיט יעדע מצוה וואס מיר טוען, 'ברוך השם איך האב היינט געלייגט תפילין', 'ברוך השם איך האב היינט געדאווענט שחרית, מנחה און מעריב'.

מענטשן זענען נישט צופרידן פון די פשוט'ע מצות, מען זוכט עפעס העכערס, אבער דאס איז דאך די גרעסטע זאך 'איך האב געלייגט תפילין', איך האב געדאווענט שחרית, מנחה און מעריב, מער פון דעם דאך מען נישט.

אלע עבירות קומען נאר פון עצבות און מרה שחורה, דער מענטש איז נישט צופרידן פון זיך, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך און צופרידן

לויפט ער נישט צו קיין נארישקייטן, ער איז בעל הבית אויף זיך און ער קען קאנטראלירן זיין מח. אויף זאגט דער רבי (עיין לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קסט) ווען א מענטש איז פרייליך, דעמאלט היט אים דער אייבערשטער אליינס אפ פון אלע שלעכטס ער זאל נישט אראפפאלן אין עבירות.

דאס לערנען מיר זיך פון מוהרא"ש, ער האט מקיים געווען אלעס וואס דער רבי זאגט און ער איז אנגעקומען צו די העכסטע מדריגות, און אז מיר וועלן פאלגן דעם רבי'ן בתמימות ופשיטות, וועלן מיר אויף אנקומען צו די העכסטע מדריגות.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

